

1.4.2014 **Gorenjski glas**

Stran/Termin: 15

Naslov: RAZLOMLJENO LECTOVO SRCE

Naklada: 19.000,00

Avtor: Igor Kavčič

Površina/Trajanje: 610,24

Rubrika/Oddaja: KULTURA

Žanr: POROČILO

Gesla: VESNA JEVIKAR, PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ, TEDEN SLOVENSKE

RAZLOMLJENO LECTOVO SRCE

Drama Svetlane Makarovič Mrtvec pride po ljubico v koprodukciji Prešernovega gledališča in Mestnega gledališča Ptuj in režiji Jerneja Lorencija nas postavlja pred vprašanje: pristati v konformizmu ali biti zvest samemu sebi vse do ...

Igor Kavčič

Štiriinštirideseta izvedba Tedna slovenske drame se je začela »po slovensko« na najboljši način, s četrto premiero Prešernovega gledališča v tej sezoni, dramo Mrtvec pride po ljubico, ki jo je Svetlana Makarovič sicer napisala pred skoraj tremi desetletji, a še kako odraža tipičen slovenski značaj, ki ga vsi mi najbrž pridobimo že v podalpski genski zasnovi. Drama sicer obravnava motiv mita o večni ljubezni, ki je ne ustavi niti smrt, a je mit tako z avtorično pisavo kot režijo Jerneja Lorencija močno »zapakiran« v slovensko embalažo. Drama sicer ne sodi v letošnji festivalni program, tega je namreč selektor izbral na podlagi ogledov premiernih uprizoritev v preteklem letu, je pa bila, kot rečeno, nadvse kompetenten uvod v letošnji dramski teden.

Dramatika Svetlane Makarovič je seveda povsem v skladu z njenimi radikalnimi in vselej jasno izraženimi stališči do vsega, kar leze in gre v sodobni družbi, z aktualnim besedilom pa nas avtorica povede tudi v pozabljen svet ljudskega pripovedništva, balad in ljudske dediščine. V predstavi vstopamo v prvinski svet poganških in krščanskih ritualov, v svet arhetipskega, naj to velja tako za posameznika kot kolektiv. Miciki umre fant

Izjemno urban ansambel Prešernovega gledališča je požel gromek aplavz.

Anzel. Dekle, Prva Micika, ne more preboleti njegove smrti, njena mati pa jo sili, naj nanj pozabi in se poroči z Mlinarjevim (za katerega se kasneje izkaže, da je prav on ubil njenega ljubega). Druga Micika je neke vrste antipod Prve Micike, slednji prav tako prigovarja, naj se vda v usodo in poskuša naprej »fletno« živeti. Ljubica se mora odločiti, ali popustiti materi (in tradiciji družbe) ali vztrajati do konca in se v smrti pridružiti mrtvemu ljubčku. Prva Micika se odloči za slednje, Druga Micika obratno.

V širšem smislu drama govori o ponarejenih medčloveških odnosih, ki posameznika silijo v konformizem in nezmožnost iskrenih odnosov, tako v družbi kot v družini. Besedilo je romantično po Svetlanino, namesto rožic in ptičkov sta tu naravno hrepenenje po ljubezni in brutalni realizem, ki

ga bržkone še vedno v večini živimo. V zgodbi se prepletata svet živih in svet mrtvih, kar nam skozi različne režijske prijeme v predstavi vse skozi dajo vedeti tudi akterji na odru. In ta svet je včasih tak, da živi niso zares živi niti mrtvi zares mrtvi.

V razbitem ogledalu v lectovem srcu na koncu lahko prepoznamo vse travmatične potlačene in ponarejene odnose v tipični slovenski družini, ki se jih Svetlana v svojih literarnih delih vedno in znova dotika. Večstoletna tradicija slovenske družinske »folklore« nas je pripeljala v konformistično in pragmatično družbo, v kakršni danes živimo. Kaj je lahko bolj plodna zemlja za razraščanje pohlepa?

Lorenciju je uspelo združiti igralsko ekipo Prešernovega gledališča v eno celoto. Ansambel (tudi dobesečno), ob zahtevnem besedilu, polnem simbolike in prispeodob,

na odru deluje odlično, preprosto ne pojenja občutek, da igralce (in glasbenike) vse skozi povezuje ena in edina energija Svetlanine »romantike«. Kot smo pri Lorenciju nekako vajeni (lani v Svadbi Rudija Šelige v Drami SNG Ljubljana), v svojih odsrkih postavitvah daje velik poudarek glasbi. Sam pravi, da ta včasih pove več kot množstvo besed, zato je glasba v predstavi zelo pomembna. Tako je v tej »glasbeni drami« zelo pomembna tudi glasba, tokrat skladatelja Branka Rožmana. Ob minimalistični scenografiji tako slovenstvo definirajo tudi harmonike, na katere tokrat z menda nekaj predhodne vaje igrajo kar igralci: Ana Urbanc (kot gostja), Vesna Pernarčič, Miha Rodman, Aljoša Ternovšek, Darja Reichman, Borut Veselko, Vesna Jevnikar, violončelo in kitaro pa še Judita Polak in Ciril Roblek.